

Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi

The Journal of International Social Research

Cilt: 9 Sayı: 45 Volume: 9 Issue: 45

Ağustos 2016 August 2016

www.sosyalarastirmalar.com Issn: 1307-9581

**MUHASEBEDE KULLANILAN KAVRAMLARIN KELİME OLARAK KÖKENLERİ VE MUHASEBE
SÜRECİNDEKİ ANLAM VE YERLERİ**
**ACCOUNTING TERMS AND CONCEPTS: WHERE THEY COME FROM AND THEIR MEANINGS AND
SIGNIFICANCE OF THE USE OF THEM IN ACCOUNTING**

Baki YILMAZ*

Halenur YILMAZ **

Öz

Kendine ait kavramlar kullanan ve işletmeler için ortak dil niteliğinde olan muhasebe sürecindeki bu kavramların bazı yükseköğretim kurumlarında muhasebe öğretenler, öğrenenler ve muhasebe alanında araştırma yapanlar tarafından ezberden kullanıldığı, muhasebe bilgi sisteminin kendine ait kavramlarla dolu bir süreç olduğunun fark edilmediği gözlemlenmiştir. Bu kavramların kelime kökenlerinin ve muhasebe sürecindeki anlam ve yerlerinin açıklanması çalışmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu konu analitik olarak ele alınmış, muhasebe bilgi sistemiyle ilişkilendirilerek kavramlar açıklanmıştır. Böylece bu kavramlara ve sürece ezberden yaklaşmak yerine, anlayarak ve ilişkilendirilerek yaklaşılması ve bu konudaki bilgi düzeyinin artırılması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Muhasebe, Kavram Kökeni, Muhasebe Süreci.

Abstract

It is widely observed that some certain terms and concepts used in accounting process are handled wrongly by accounting instructors, students, and even researchers in various universities. Furthermore, they do not discern the reality that accounting has its own concepts and terms that cannot be used in accounting as they are used in day to day language. As a matter of fact, the description and explanation of these concepts and terms is the primary aim of this study along with the significance of such terms and their roots. The analytical approach is employed by constructing the relationship between terms and accounting system. Hopefully, those who are interested in accounting will be able to find a new approach to discern some of the accounting concepts and terms instead of merely using them as they are used in daily language.

Keywords: Accounting, Terms and Concepts, Accounting Process.

Giriş

Bir bilgi sistemi olarak ifade edilen muhasebe, işletmeler ve bu işletmelerin ilgilileri tarafından kullanılan bir "ortak dil" niteliğindedir. Bu dilin içerisinde kendine özgü anlamlarda kullanılan pek çok kavram vardır. Muhasebe bilgilerinin kullanıcıları açısından, bu kavramları okumak büyük önem taşımaktadır.

Yapılan gözlemler, özellikle yükseköğretim kurumlarında muhasebe öğretenler, öğrenenler ve muhasebe alanında araştırma yapanlar açısından bu kavramların ezberden kullanıldığı, muhasebe bilgi sisteminin kendine ait kavramlarla dolu bir süreç olduğunun fark edilmediği yönündedir. Bu durum çalışmanın problemi olarak ele alınacaktır.

Sistemi ve süreci, içindeki kavramlarıyla beraber ezberlemek yerine kavramların anlamlandırılmasının ve muhasebe sistemiyle ilişkilendirilmesinin bu sürecin anlaşılabilirliğini artıracığı düşünülmektedir. Bu önemi doğrultusunda çalışmada, muhasebe sürecinin anlaşılabilirliği için muhasebede kullanılan kavramların, kelime olarak köken ve anlamlarına dikkat çekilmesi ve bu yöndeki bilgi düzeyinin artırılması amaçlanmaktadır.

Bu doğrultuda çalışma problemine analitik olarak yaklaşılacak, muhasebenin barındırdığı ve ilişkili olduğu bazı kavramlar, muhasebede kullanıldıkları yerin anlaşılabilirliği açısından köken olarak ele alınacak ve kelime anlamı verilecektir**. Muhasebe süreci de göz önünde tutularak, bu kavramların nasıl ve ne amaçla kullanıldıkları açıklanacak ve bir yapboz gibi muhasebe sürecine dahil edilecektir.

Bu konuda literatüre bakıldığında özellikle muhasebede kullanılan kavramların açıklanması için muhasebe terimleri sözlükleri kitaplarına erişilmiştir. Yine benzer konuları ele alan akademik çalışmalarda

* Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü, Öğretim Üyesi.

** Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü, Öğretim Elemanı.

* Kavramların kökenleri 22.12.2015 ve 09.02.2016 tarihleri arasındaki erişim ile, <http://www.nisanyansozluk.com/> ve <http://www.etimolojiurkce.com/> adreslerinden alınmıştır. Her bir kavram köken olarak açıklanırken, akıcılığın bozulmaması ve anlaşılabilirliğin artırılması için bu kaynaklar ve erişim tarihleri paragraf sonunda verilmemiştir.

taranmıştır. Çalışmayı farklı kılan nokta ise kavramlar köken ve anlam olarak ele alındıktan sonra veya alınmadan önce muhasebe sürecindeki ilgili yeri ortaya konmuş ve ilişkilendirilmiştir.

1. İktisat, İşletme Kavramları ve Üretim Faktörleri

İktisat kelimesi Arapça bir kavram olup, özünde tasarruf anlamına gelmektedir. Son dönemlerde iktisat kavramı yerine ekonomi kavramı da kullanılmaktadır. Ekonomi sözcüğü aynı zamanda bir bilim dalı adı olarak kullanılmaktadır (Eğilmez, 2012: 11). Bilim olarak ekonomi, insanların sınırsız tüketim isteklerinin kısıtlı kaynaklarla en iyi nasıl tatmin edileceğini inceleyen sosyal bir bilim dalıdır (Ertek, 2003: 1).

İşletmeler ise, üretim faktörlerini bilinçli ve sistemli bir şekilde bir araya getirerek, sonsuz insan ihtiyaçlarını karşılamak için mal ya da hizmet üreten iktisadi birimler olarak tanımlanmaktadır. İşletmelerce bir araya getirilen üretim faktörleri, bir üretimin meydana gelmesinde kullanılan unsurlardır.

Mal ve hizmetlerin elde edilmesinde kullanılan üretim faktörleri, doğal kaynaklar, emek, sermaye ve girişimcilik olmak üzere dört adettir. Hava, su, toprak, madenler ve ormanlar gibi doğanın insanlara sağladığı olanaklar doğal kaynaklardır. Emek faktörü, bir mal veya hizmet üretimindeki insanların sarf ettikleri bedensel ve zihinsel çabalarıdır (Ertek, 2003: 4).

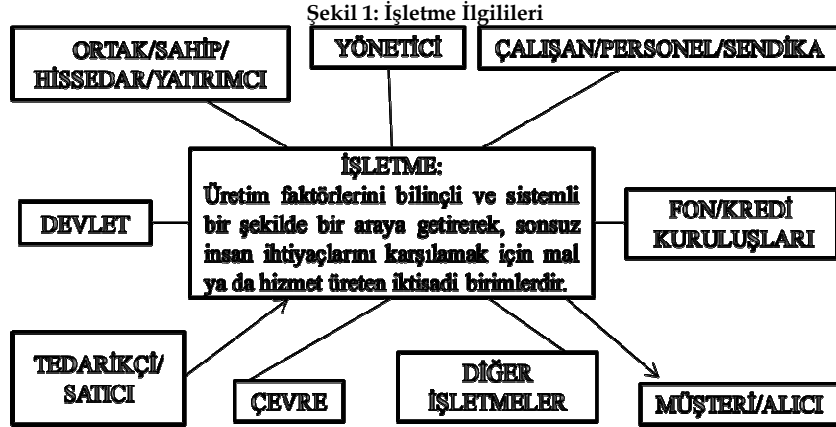
İnsanların ürettiği ve diğer mal ve hizmetlerin üretilmesinde kullanılan mallar ise sermayedir. Sermayenin kullanılması emeğin verimliliğini artırır. Bu noktada daha sonra fon kavramı açıklanırken vurgulanacak sermaye kavramının (finansal sermaye) mal ve hizmet üretiminde kullanılan sermayenin satın alınmasında gerekli olan para olduğu, paranın kendisinin bizzat üretimde kullanılmayacağı için üretim faktörü anlamında sermaye olmadığı vurgulanmalıdır (Ertek, 2003: 4).

Girişimcilik faktörü ise mal ve hizmet üretimi gerçekleştirmek için, emek, doğal kaynaklar ve sermayenin organize edilmesi ve yönetilmesidir (Ertek, 2003: 4).

Sonsuz insan ihtiyaçları için kullanılan kaynaklar olan üretim faktörleri, ihtiyaçların sonsuzluğu karşısında sınırlıdır. Ortak bir ekonomi içerisinde her bir işletme, bu kaynakları değerlendirirken birbiriyle iletişim halindedir. Aslında her bir işletme, içinde bulunduğu çevre, kaynak sağladığı işletmeler, kaynak ilettiği işletmeler, rakip işletmeler, farklı niteliklerdeki bireyler, kuruluşlar ve devletler gibi iletişim içinde olduğu, etkilediği ve etkilendiği pek çok ilgiliye sahiptir. Ellerindeki kaynaklarla ilgili karar vermek durumunda olan bu ilgililer literatürde “işletme ilgilisi” adıyla yer alırlar.

2. İşletme İlgilileri İçin Kullanılan Kavramların Köken ve Tanımları

İşletmeler için, içinde buldukları çevre, diğer işletmeler, tedarikçiler, müşteriler, devlet, fon sağlayan kuruluşlar, yatırımcılar, ortaklar, yöneticiler ve çalışanlar birer işletme ilgilisidir.

Muhasebe açısından önemi ve ilişkisi daha sonra açıklanacak işletme ilgilileri ayrı ayrı kavram, köken ve anlam olarak öncelikle ele alınmalıdır.

Çevre: Kelime olarak etraf, muhit, civar anlamlarına gelen çevre kelimesi, muhasebe açısından, işletmenin içinde bulunduğu toplumu ve etkilediği doğayı kapsayarak daha geniş bir anlam ifade eder.

Muhasebe açısından çevre ilgilisi, özellikle “Sosyal Sorumluluk” kavramında ortaya çıkar. Bu kavram gereği işletmeler, sadece belli kurum ya da kişilerin değil içinde buldukları toplumun ve dolayısıyla çevrenin çıkarlarını öncelikli tutmalıdırlar. Akademik çalışmalarda son zamanlarda “Çevre Muhasebesi (Yeşil Muhasebe)” gibi çalışma konularına verilen önem, bu kavrama odaklanılmasıyla artmıştır.

Yönetici: Kökeni, sevk ve idare etmek anlamlarına gelen yönetmek kelimesine dayanan yönetici, muhasebe açısından, işletmeyi sevk ve idare görevini elinde bulunduran kişi olarak en önemli işletme içi ilgilisidir.

Bir işletme ilgilisi olan yönetici, muhasebenin ayrımı noktasında büyük önem taşımaktadır. Finansal muhasebe ve Yönetim muhasebesi olarak temelde ikiye ayrılan muhasebenin diğer ilgililer hariç tutularak yöneticiye yönelik bilgi sunduğu dalı Yönetim muhasebesidir.

Çalışan / Personel / Sendika: Diğer bir işletme içi ilgilisi olarak yer alan "çalışanlar" için kullanılan diğer bir kavram "personel" dir. Fransızca kökenli bu kavram kişisel anlamındadır Tanım olarak ise çalışan kavramına benzer şekilde "Bir hizmet veya kuruluşun görevlileri, bir iş yerinde çalışanların tümü" olarak açıklanmaktadır (www.tdk.gov.tr).

Köken olarak Fransızca "sydicat" kelimesinden alınan "sendika" ise, ortak bir çıkarı korumak için kişi veya şirketlerin kurduğu birlik, meslek örgütü, kredi konsorsiyumudur.

Ortak / Sahip / Hissedar / Yatırımcı: Köken olarak Eski Türkçe' de kesmek, pay etmek anlamlarına gelen "or" kelimesinden türetilen "ortak", işletme ilgilisi olarak da işletmeden pay alan kişidir. Tek bir kişi tarafından işletmeye sahip olunması durumu söz konusu olabilirken, rekabetçi piyasada üstünlük sağlayabilmek için emek ve sermayelerini bir araya koyan kişiler işletmenin hem sahibi hem de ortağı olacaklardır. Zaten Arapça kökenli "sahip" kelimesi de bu doğrultuda, yar, arkadaş ve efendi, malik anlamlarına gelmektedir.

Muhasebe Standartlarında sahipler, "özkaynak olarak sınıflandırılanları elinde bulunduranlar" olarak açıklanmıştır (TMS 1: Finansal Tabloların Sunuluşu Standardı).

Arapça kökenli "hisse" (hissa) kelimesi ortakların işletmedeki paylarını ifade etmektedir. Eklenen Farsça kökenli -dar ekiyse, tutan, sahip olan anlamındadır. İşletme paylarını belli oranda elinde tutan işletme ilgilileri hissedar olarak da adlandırılmaktadır.

İşletmeye yatırım yaparak ortak olan bu ilgililer için kullanılan bir diğer ifade de yatırımcı ifadesidir.

Fon / Kredi Kuruluşları: Fon, işletmeler açısından kullanıldığı yere göre İtalyanca kökenli "fondo" kelimesinden alınmıştır. Gelir getiren varlık, sermaye olarak açıklanan kavram, TDK' da "Belirli bir iş için gerektikçe harcanmak üzere ayrılıp işletilen para, kaynak" olarak tanımlanmıştır. Fransızca "credit" kelimesinden alınan kredi kavramı ise, inanç, güven, itibar ve güvene istinaden borçlanma anlamlarına gelmektedir.

İşletmelere farklı yollardan fon/kredi sağlayan kuruluşlar da işletme bilgileriyle ilgilenen önemli bir ilgilidir.

Devlet: Kökenini Arapça "dawla" kelimesinden alarak 1. döngü, deveran, 2. kısım, talih, baht, 3. servet, 4. iktidar, egemenlik anlamlarına sahip bu kelimenin günümüzde kullanıldığı hali, Latince olan 1. "talih, statü, servet," 2. "devlet" anlamlarına gelen "statü" kelimesine paraleldir. İki dilde de farklı şekilde evrilen kelime, hükümdarın sahip olduğu bir niteliğin adı iken soyut anlam kazanmıştır.

TDK' da, toprak bütünlüğüne bağlı olarak siyasal bakımdan örgütlenmiş millet veya milletler topluluğunun oluşturduğu tüzel varlık olarak tanımlanan Devlet, işletmelerin bilgilerinden faydalanan önemli bir ilgilidir.

Tedarikçi / Satıcı: Yetişme, yardıma gelme, ihtiyacı giderme anlamlarındaki Arapça kökenli "tedarik" kelimesinden türetilen tedarikçi ise işletmeler için gerekli malzemeyi sağlayan kişi ya da kuruluştur. Ayrıca muhasebe açısından tedarikçiler, işletmeye gerekli malzemeleri sattıkları için satıcılar adıyla kullanılırlar.

Müşteri / Alıcı: Arapça kökenli (muştari) müşteri kelimesi satın alan, alıcı demektir. Yani işletmeden hizmet, mal vb. alan ve karşılığında işletmeye ücret ödeyen kişi ya da kuruluştur.

İşletme ilgilileri ellerindeki kıt kaynakların kullanımı ile ilgili karar verme sürecindedirler. Bu nedenle her bir tarafın, diğer ilgilileri kısa sürede analiz etmeleri, değerlendirmeleri gerekmektedir. Aynı açıdan her bir işletme, faaliyetlerini sürdürebilmek için ihtiyaç duyacağı kaynakları elde edebileceği işletme ilgililerine kendini doğru ifade etmelidir.

Ancak işletmelerde faaliyetler sürdürülürken, çok sayıda mali nitelikte işlem ve olay meydana gelmektedir. İşletme ve ilgilileri için bu işlem ve olayların hepsinin hem paylaşılması hem de değerlendirilmesi mümkün değildir.

Bu süreçte işletmelerin hem kendi içlerinde kullandıkları hem de diğer işletme ilgilileri ile iletişim sağladığı "ortak bir dil" niteliğinde olan muhasebe; "İşletme ile ilgili mali nitelikteki işlemleri gözetleyen, kaydeden, sınıflandıran, özetleyen, raporlayarak sunan ve sonuçları analiz eden, yorumlayan bilim sanat ve tatbikat (uygulama)" dır.

3. Muhasebe Bilgi Sisteminde Kullanılan Kavramların Köken ve Tanımları

Muhasebe kelimesi köken olarak Arapça "muhasaba" kelimesinden alınmıştır. Kelime anlamı "hesaplaşma, hesap ilmi" dir. Zaten muhasebe kelimesinin kökü de yine Arapçadan alınan ve aritmetik anlamındaki hesap (hisab) kelimesidir. Eski Yunanca' dan Fransızca' ya, buradan da dilimize alınan aritmetik kelimesi "sayı saymaya ilişkin" anlamındadır.

Hesap sözcüğü bir yandan muhasebe sözcüğünün türemesine kaynaklık yaparken bir yandan da muhasebe de kullanılan bir kavram olma özelliğine sahiptir. Muhasebede hesap, çağdaş anlamı ile üzerine aynı değer ölçü birimiyle işlem düşülen, denetlemeye uygun, çift yanlı bir hesaplaşma çizelgesidir(Güvemli, 1995: 3).

Batı Avrupa dillerinde hesap sözcüğü yerine, aslı İtalyanca olan "conto" sözcüğünden türetilmiş sözcükler kullanılmaktadır. Fransızca' da "Compte", İngilizce' de "Account", Almanca' da "Konto", "İtalyanca' da "Conto", İspanyolca' da "Cuento" biçiminde yazılan "hesap" kavramının Türkçe'deki karşılığı "Ödeşe" dir. Arapça kökenli "muhasabe" sözcüğünün hesap kelimesinden türetilmesi gibi Batı Avrupa dillerinden Fransızca' da "Compte" sözcüğünden "Comptabilite", İngilizce' de "Account" sözcüğünden "Accounting" sözcüğü türetilmiştir (Güvemli, 1995: 3).

Bütün bu bağlantıların nedeni, muhasebenin kökeninde aritmetiksel hesabın bulunmasıdır. Yazının olmadığı zamanlarda dahi hesabın olması, yazı ile hesabın kaydının mümkün olması ve özellikle ticari işlemlerde hesabın kaydının yapılarak karşılıklı hesaplaşma durumu ortaya çıkması şeklinde muhasebe süreci gelişmiştir. Muhasebe tarihinde aritmetiksel hesap yapılması, daha sonra bu hesaplara dayanarak karşılıklı hesaplaşmanın yapılması büyük önem taşımaktadır. Öyle ki bu köken bağlantısı, ilk muhasebe anlatımlarının, matematik kitapları içinde yer almasına neden olmuştur(Güvemli, 1995: 3).

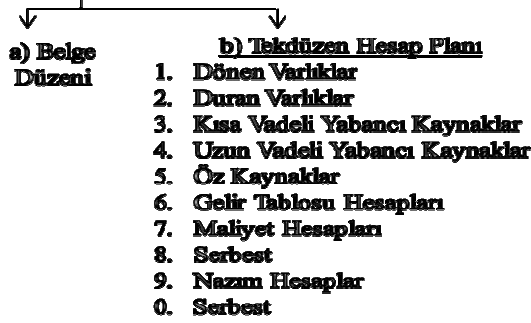
Kelime anlamı olan "hesaplaşma, karşılıklı hesap görme" den daha geniş kapsamlı olarak kullanılan muhasebe aslında bir bilgi sistemidir. Bu bilgi sisteminin ilk fonksiyonu olan gözetlemenin dayandığı bir belge düzeni olmalıdır. İşletme veya ilgililer tarafından düzenlenen belgeler ile elde edilen veriler işlenerek daha anlamlı veriler haline dönüştürülürler.

3.1. Tek Düzen Hesap Planında yer alan Hesap Sınıflarının Köken ve Tanımları

Muhasebe Bilgi Sisteminde ilk nokta belgelerin düzenlenmesi daha sonra bu belgelere dayalı olarak hesapların tutulmasıdır. Hesaplar tutulurken, herkes tarafından anlaşılabilirliğin sağlanması bakımından, bir tekdüzen hesap planına ihtiyaç duyulmuştur. Bir hesap planının kullanılmasıyla işletmeler, bilgi sistemlerini ortak bir dil haline getirmiş olurlar.

Şekil 2: Muhasebe Bilgi Sisteminde Gözetleme Fonksiyonu

Muhasebe: İşletme ile ilgili mali nitelikteki işlemleri gözetleyen, kaydeden, sınıflandıran, özetleyen, raporlayarak sunan ve sonuçları analiz eden, yorumlayan bilim sanat ve tabbikattır.

Bir işletmede tutulan bütün hesapların sistemli bir şekilde ve türlü gruplara ayrılmış olarak yürütülmesi için düzenlenen ve aynı olayların daima aynı hesaplara kaydedilmesini sağlayan cetvele "hesap planı" denir(Yalkın, 2008: 85-100).

Genel tekdüzen hesap planı ilk olarak 1937 yılında Almanya' da yürürlüğe konmuştur. Ülkemizde 1964 yılında çalışmalarına başlanan ve işletmeler için zorunlu olan hesap planı, 01.01.1994 tarihinde yürürlüğe giren 1 Sıra No' lu Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği ile tüm işletmeler için zorunlu hale gelmiştir.

Tekdüzen Hesap Planı çerçevesine bakıldığında hesaplar ilk olarak dokuz "Hesap Sınıfı" nın altında toplanmıştır. Sınıf kelimesinin kökeni Arapça "tür, kategori" anlamlarındaki "şinf " kelimesidir. Tek düzen hesap planında yer alan hesap sınıfları şöyledir:

- 1 Dönen Varlıklar
- 2 Duran Varlıklar
- 3 Kısa Vadeli Yabancı Kaynaklar
- 4 Uzun Vadeli Yabancı Kaynaklar
- 5 Özkaynaklar
- 6 Gelir Tablosu Hesapları
- 7 Maliyet Hesapları
- 8 (Serbest)
- 9 Nazım Hesaplar

Hesaplar, her bir hesap sınıfının altındaki "Hesap Grupları" nda toplanmıştır. Grup kelimesi, Fransızca "groupe" (takım, küme) sözcüğünden alınmıştır. Fransızca sözcük ise İtalyanca aynı anlama

gelen "gruppo" sözcüğünden alınmıştır. Bu sözcük Germence yazılı örneği bulunmayan "kribjōn" (toplanmak) fiilinden türetilmiştir.

Hesap gruplarına örnek olması bakımından, 1 numaralı Dönen Varlıklar sınıfının altındaki şu gruplar verilebilir:

- 10 Hazır Değerler
- 11 Menkul Kıymetler
- 12 Ticari Alacaklar
- 13 Diğer Alacaklar
- 15 Stoklar
- 18 Gelecek Aylara Ait Giderler Ve Gelir Tahakkukları
- 19 Diğer Dönen Varlıklar

Tekdüzen Hesap Planında ilgili finansal tabloların unsurlarının gruplaması ve sınıflamasının, bunları kullanacak olanların karar vermelerine en uygun şekilde yardımcı olmak üzere özelliklerine ve işletmenin iş kolundaki fonksiyonlarına göre yapılması söz konusudur (Türkiye Muhasebe Standartları, Kavramsal Çerçeve, 48.).

Bu sürece kadar kullanılan "varlık, kaynak, yabancı kaynak, özkaynak, maliyet ve nazım" kavramlarının köken ve anlamı ve yine bu kavramların altında muhasebede kullanılan bazı kavramların kullanıldıkları yere göre anlamları aşağıda açıklanmıştır. İşletmelerin verilerini sunma aşaması için oluşturulan bir rapor olan "Gelir tablosu" kavramı ise, muhasebe bilgi sistemi sürecinde daha sonra açıklanacaktır.

Varlık: Kökeni, Eski Türkçe'de "sahip olunan, mülk" anlamına gelen "bar" kelimesinden evrilen "var" kelimesine dayanan varlık kavramı, "1. Var olma durumu, mevcudiyet, 2. Var olan her şey, 3. Para, mal, mülk, zenginlik, 4. Önemli, yararlı, değerli şey" olarak tanımlanmaktadır.

İşletme açısından varlıklar, işletmelerde, üretmek; tüketmek ve değiştirmek (takas) gibi faaliyetlerin yerine getirilmesi için kullanılan ekonomik değerler olarak tanımlanmaktadır (Weygandt, Kieso, ve Kell, 1996: 14). Varlıklar, faaliyetlerin sürdürülmesi için işletmeye tahsis edilen kaynakların kullanma yerlerini gösterirler (Sevilengül, 2008: 131).

Muhasebe standartlarının kavramsal çerçevesinde ise varlıklar, "Geçmişte olan işlemlerin sonucunda ortaya çıkan ve hali hazırda işletmenin kontrolünde olan ve gelecekte işletmeye ekonomik fayda sağlaması beklenen değerler." olarak tanımlanmaktadır.

Bir unsurun varlık olması için gelecek ekonomik yarar sağlama potansiyeli, işletme tarafından sahip olunması veya kontrol edilmesi ve ekonomik yarar ve kontrolün doğmasına neden olan bir işlemin önceden doğmuş olması ölçütlerini taşıması gerekir (Cemalcılar ve Önce, 1999: 84).

Tekdüzen Hesap Planındaki ayırmadan da görüleceği üzere muhasebe açısından işletme varlıkları "dönen varlık" ve "duran varlık" olarak ikiye ayrılırlar.

İşletmede bir faaliyet dönemi içerisinde tüketilmek ya da paraya çevrilmek amacıyla alınan varlıklar dönen varlık olarak kaydedilirken, bir faaliyet döneminden daha uzun sürede kullanılmak ya da paraya çevrilmek amacıyla edinilen varlıklar duran varlık olarak kaydedilirler.

Kaynak: TDK' ya göre "1. Bir suyun çıktığı yer, kaynarca, pınar, memba, göz; 2. Bir şeyin çıktığı yer, menşe; 3. Gelir, kazanç, sağlık vb.ni sağlayıcı öge" olarak tanımlanan kaynak kavramı muhasebe açısından da, işletme faaliyetlerinde kullanılan varlıkların nasıl sağlandığını (kaynağını) ifade eder.

Varlık kavramı tanımlanırken "faaliyetlerin sürdürülmesi için işletmeye tahsis edilen kaynakların kullanma yerlerini gösterirler" ifadesindeki kaynaklardan kasıt, işletmenin sahiplerinin ve üçüncü kişilerin işletmeye mal ya da hizmet üretilmesi için sağladıkları dolayısıyla bunlar üzerinde hak iddia edebildikleri unsurlardır.

Yabancı Kaynak: Bir işletmedeki varlıkların kaynağı işletme sahip veya sahipleri olabileceği gibi, varlıkların kaynağı üçüncü kişilerden sağlanan kaynaklar olabilir. Üçüncü kişilerce sağlanan bu kaynaklar "yabancı kaynaklar" olarak adlandırılır. İşletme varlıkları üzerinde üçüncü kişilerin haklarını gösteren yabancı kaynaklar, işletme için bir borç niteliğindedir.

İşletmenin normal faaliyet dönemi sonuna kadar ödeyeceği veya ödenmesi öngörülen yabancı kaynakları "kısa vadeli yabancı kaynaklar" sınıfında yer alırken, işletmenin bir dönemden daha uzun sürede ödeyeceği ya da o amaçlı edindiği borçları "uzun vadeli yabancı kaynaklar" sınıfında toplanır.

Özkaynak: İşletme sahiplerinin yabancı kaynaklar indirildikten sonra işletme varlıkları üzerindeki haklarıdır (Cemalcılar ve Önce, 1999: 89).

Hem varlık hem de yabancı ve öz kaynaklar tanımlandıktan sonra burada vurgulanması gereken bir husus da işletme varlık ve kaynakları arasındaki dengedir. Açıklandığı gibi, işletmeye tahsis edilen kaynakların kullanım yerleri varlıklardır buna göre her bir varlık yabancı kaynaklardan ya da öz kaynaklardan sağlanmaktadır. Bu durumda muhasebe söz konusu iken her zaman "Varlıklar = Yabancı

Kaynaklar + Öz Kaynaklar” dengesinden ve eşitliğinden emin olunmalıdır. Muhasebede bu denklik “Muhasebe Temel Denkliği” olarak adlandırılır.

Maliyet: En eski kaynaklarda, Arapça “mala ve gelire ilişkin” anlamlarındaki “maliyya” kelimesinden evrilen “maliye” kavramıyla aynı anlamda ve yerde kullanılabilen “maliyet” kavramı, daha sonra “mala ve gelire ilişkin” anlamını maliye kavramına bırakarak, “mal oluş bedeli” anlamında kullanılmıştır. TDK’ da “Üretimde bir mal elde edilinceye değin harcanan değerlerin toplamı” olarak tanımlanmıştır.

Muhasebe açısından bakıldığında da, genel anlamıyla maliyet, hedeflenen bir sonuca ulaşmak için katlanılması gereken esirgemezliklerin, fedakârlıkların parasal toplamıdır. Her sonucun bir eylem veya faaliyet sonunda ortaya çıkması nedeniyle, aslında o sonuç için katlanılan fedakârlıklar, bu faaliyet sırasında yapılır. Bu nedenle, herhangi bir sonucun maliyeti, gerçekte o sonucun doğması için yürütülen faaliyetin yol açtığı maliyet (o esnada katlanılan fedakârlıklar) anlamındadır. Yani, sonucun ve maliyetin ortaya çıkmasını sağlayan faaliyettir (Büyükmirza, 2011: 44). Bu nedenle, maliyet kavramıyla, bir sonuca ulaşmak için yapılan faaliyetler esnasında katlanılan fedakârlıklar kastedilmektedir.

Nazım: Arapça kökenli “düzme, dizme, düzen, intizam” anlamlarındaki “nazm” kelimesinden gelen nazım kavramı muhasebede varlık ve kaynak temsil etmeyen diğer bilgilerin kaydedildiği hesaplar için kullanılmaktadır.

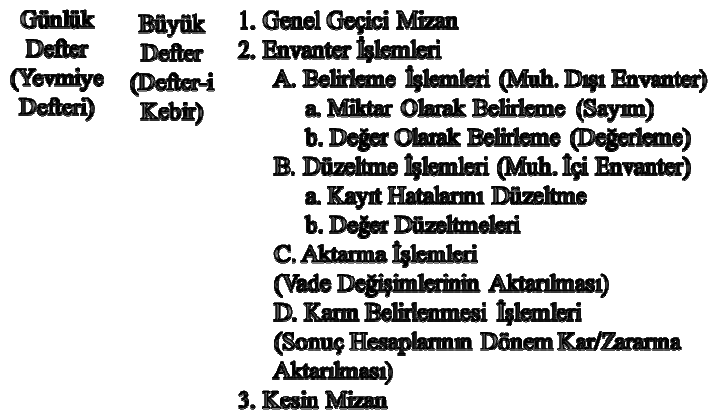
Eski kaynaklarda nazım hesaplar, hatırlatma amaçlı olmaları nedeniyle “muhtıra hesapları” olarak adlandırılmaktadır (Sevilengül, 2008: 57). Arapça "hatırlatan, ihtar eden, uyarıcı" anlamındaki “muhtır” kelimesinden türetilen “muhtıra” kavramı bu hesapların niteliğini daha da açıklar niteliktedir.

3.2. Kaydetme, Sınıflandırma ve Özetleme Fonksiyonunda Kullanılan Kavramların Köken ve Tanımları

Muhasebe bilgi sisteminin ikinci aşaması olan kaydetme fonksiyonunda ise “Günlük Defter (Yevmiye Defteri)” kullanılır. Günlük deftere kaydedilen işlemler Büyük Defterde (Defter-i Kebir) sınıflandırılır.

Şekil 3: Muhasebe Bilgi Sisteminde Kaydetme, Sınıflandırma ve Özetleme Fonksiyonu

Muhasebe: İşletme ile ilgili mali nitelikteki işlemleri gözetleyen, kaydeden, sınıflandıran, özetleyen, raporlayarak sunan ve sonuçları analiz eden, yorumlayan bilim sanat ve tatbikattir.

Bu aşamaya kadarki bütün işlemler önce Genel Geçici Mizanda özetlenir. Daha sonra farklı aşamalardan oluşan "envanter" işlemleri yapılır ve yine elde edilen son veriler Kesin Mizanda özetlenir. Kesin Mizanın hazırlanması verilerin raporlanabilir hale gelmesi demektir.

Günlük Defter - Yevmiye Defteri: TDK’ da “Bir işletmenin yaptığı işleri günü gününe geçirdiği defter, yevmiye defteri” olarak tanımlanan günlük defter, Vergi Usul Kanunu’ nda da bazı işletmelerin tutması zorunlu olan defterler arasında “Yevmiye Defteri” olarak sayılır. Vergi Usul Kanunu yevmiye defterini, “kayda geçirilmesi icabeden muamelelerin tarih sırasıyla ve madde halinde tertipli olarak yazıldığı defter” olarak tanımlamaktadır (VUK, md. 183).

Arapça “günlük, gündelik” anlamındaki “yawmî” kelimesi ile yine Arapça “yazı tableti” anlamındaki “daftar” kelimesinin birleşimiyle oluşan kavram ile muhasebenin kaydetme fonksiyonu günü gününe yerine getirilmiş olur.

Büyük Defter - Defter-i Kebir: Defter ve Arapça kökenli “büyük” anlamındaki “kabîr” kelimeleriyle oluşturulan Defter-i Kebir - Büyük Defter, Vergi Usul Kanununda “Yevmiye defterine geçirilmiş olan muameleleri buradan alarak usulüne göre hesaplara dağıtan ve tasnifli olarak bu hesaplarda

toplayan defter." olarak tanımlanmıştır (VUK, md. 184). Tanımdan da anlaşıldığı üzere büyük defter ile muhasebenin sınıflandırma fonksiyonu yerine getirilmiş olur.

Mizan: Arapça kökenli "tartı, terazi" anlamındaki "mizân" kelimesinden alınan mizan muhasebe açısından, kontrol aracı olarak kullanılan, hesapların belli tarihlerde tekrar incelendikten sonra, borç ve alacak toplamlarıyla bakiyelerinin bir tabloya toplu bir şekilde yazılmasıyla oluşan özet bir tablodur. Mizan, hesapların gerçek duruma uygun olup olmadığının, kurallarına göre çalıştırılıp çalıştırılmadığının da kontrol edilmesini sağlar. Aylık mizan, Genel geçici mizan ve kesin mizan olmak üzere üç tür mizan düzenlenir. (Yılancı vd., 2015: 76).

Günlük defter kayıtlarını büyük deftere geçirdikten sonra genellikle ay sonlarında kontrol amacı ile düzenlenen mizan "aylık mizan" dır. 31 Aralık (dönem sonu) tarihinde düzenlenen, aylık mizanlardan farklı olmamakla beraber bütün muhasebe dönemini kapsayan mizan ise "Genel Geçici Mizan" dır. Dönem sonu işlemleri ile ilgili günlük ve büyük defter kayıtları yapıldıktan sonra düzenlenen mizan ise kesin mizandır (Yılancı vd., 2015: 77).

Günümüz teknolojisi ile, mizanlar istenildiği şekilde istenildiği zaman ve istenilen aralıkta çok kısa sürede oluşturulabilmektedir.

Envanter: Envanter kavramı, Fransızcada "ayrıntılı mal listesi, döküm" anlamına gelen "inventaire" kavramından aktarılmıştır. "Inventaire" kavramı ise Latincedeki "vent" (gelmek) fiiline gelen "in" önekiyle oluşturulan "invent" (rast gelmek, bulmak) fiilinden "Bulunanlar Listesi" anlamıyla oluşturulmuştur.

Vergi Usul Kanununda envanter kavramı, "Bilanço günündeki mevcutları, alacakları ve borçları saymak, ölçmek, tartmak ve değerlemek suretiyle kesin bir şekilde ve müfredatlı olarak tespit etmek." tanımıyla "Envanter çıkarmak" olarak yer almaktadır (VUK, md. 186).

3.3. Mali Tablolar için Kullanılan Kavramların Köken ve Tanımları

Veriler temelde iki tane olan finansal tablo adı verilen tablolar aracılığıyla raporlanırlar. Bu tablolardan ilki Finansal Durum Tablosu yani Bilanço; diğeri ise Gelir Tablosudur. Bu iki tablo, Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliğinde temel finansal tablolar olarak yer alırlar.

Bunlara ek olarak, Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliğinde, Satışların Maliyeti Tablosu, Fon Akım Tabloları, Nakit Akım Tablosu, Kâr Dağıtım Tablosu ve Öz Kaynaklar Değişim Tablosu ek finansal tablolar olarak sayılmıştır.

Muhasebe Standartlarında ise bütün bu tablolara ek olarak, önemli muhasebe politikalarını özetleyen dipnotlar ve diğer açıklayıcı notlar da finansal tablo seti arasında sayılmıştır (TMS 1: Finansal Tabloların Sunuluşu Standardı).

Şekil 4: Muhasebe Bilgi Sisteminde Sunulan Raporlar

Muhasebe: İşletme ile ilgili mali nitelikteki işlemleri gözetleyen, kaydeden, sınıflandıran, özetleyen, raporlayarak sunan ve sonuçları analiz eden, yorumlayan bilim sanat ve tatbiktir.

Finansal Tablolar

- Bilanço (Finansal Durum Tablosu)
- Gelir Tablosu
- Öz Kaynak Değişim Tablosu
- Nakit Akış Tablosu
- Fon Akım Tablosu
- Net Çalışma Sermayesi Tablosu
- Kar Dağıtım Tablosu
- Finansal Tablo Dipnotları

Finansal Tablo: Fransızca "1. Hesap kapatma, 2. Kamu maliyesi" anlamlarına gelen "finance" sözcüğünden alınan finans kavramı TDK' da "1. Para, mal, 2. Mali işler" olarak tanımlanmıştır.

Tablo kavramı ise, Latince "küçük levha" anlamındaki "tabellum" sözcüğünden Fransızca'ya geçen "levha, pano, tabela, resim eseri, tiyatro sahnesi" anlamlarındaki "tableau" sözcüğünden alıntıdır.

Muhasebe açısından finansal tablolar, muhasebe sistemi içinde kaydedilen ve toplanan bilgilerin, belirli zaman aralıklarıyla bu bilgileri kullanacak olanlara iletilmesini sağlayan araçlar olarak tanımlanmaktadır (Akdoğan ve Tenker, 2010: 4).

Bilanço: İtalyanca "1. terazi, denge, 2. muhasebede borç ve alacak dengesi ile bu dengeyi gösteren hesap" anlamlarındaki "bilancio" sözcüğünden alıntıdır. İtalyanca sözcük, Latince "terazi" anlamındaki "bilanx, bilanc" sözcüğünden evrilmiştir. Bu sözcük Latince "bi-" (iki) ve Latince "lanx, lanc-" (kefe, kapçık") sözcüklerinin bileşiğidir.

Bir finansal tablo olarak ise bilanço, bir işletmenin belirli bir tarihte sahip olduğu varlıklar ile bu varlıkların sağlandığı kaynakları gösteren finansal tablodur. Bilanço, işletmenin belirli tarihteki durumunu

göstermesi nedeniyle finansal durum tablosu olarak da isimlendirilmektedir. Hem "bilanço" kelimesinin anlamı hem de finansal tablo olarak bilançonun niteliği, finansal durum tablosu kavramını bilançodan daha anlamlı kılmaktadır. Bu nedenle Anglo Sakson literatüründe yayılan kavram, Muhasebe Standartlarında da "Finansal Durum Tablosu" adıyla yer almıştır (Akdoğan ve Tenker, 2010: 72).

Varlık ve Kaynak kavramları açıklanırken vurgulanan muhasebe temel denkleğinin Bilançoda da görülmesi gerektiği açıktır. Tablonun varlıklarının listelendiği aktif tarafı ve bunlara ilişkin kaynakların gösterildiği pasif tarafı bulunmaktadır. Aktif ve Pasif kalemler alta alta listelenerek iki ayrı tablo halinde de gösterilebilir. Yine aynı denkleğten aktif tarafın pasif tarafa daima eşit olacağı açıktır.

Aktif - Pasif: Aktif, işletmenin sahibi olduğu varlıkları, pasif ise bu varlıkların sağlandığı öz ve yabancı kaynakları göstermektedir. Ne kadar kaynak sağlandıysa o kadar varlık sahibi olunacağından aktif ve pasif tabloları toplam tutar olarak eşit olacaktır. Bu çift taraflı hesap sisteminin bir gereğidir.

Gelir Tablosu: İşletmenin belli bir dönemde elde ettiği tüm gelirler ile aynı dönemde katlandığı bütün maliyet ve giderleri ve bunların sonucunda işletmenin elde ettiği dönem net karını ya da uğradığı dönem net zararını topluca gösteren muhasebe raporu olarak tanımlanmaktadır (Akdoğan ve Tenker, 2010: 178).

Gelir: Muhasebe döneminde ekonomik yararlar, işletme bünyesine varlık girişi veya diğer şekillerdeki varlık çoğalmaları sonucundaki artışı veya öz kaynaklarda hissedarların yatırdıkları fonlar dışındaki kalemlerde artış meydana getiren borçlardaki azalmayı ifade eder (Türkiye Muhasebe Standartları, Kavramsal Çerçeve, p70a.).

Gider: Gider, işletmenin faaliyetlerini yürütebilmesi; varlığını sürdürebilmesi ve nihai amacı olan geliri elde edebilmesi için yaptığı tüm harcamalar ile varlık ve hizmet tüketimleri olarak tanımlanmaktadır (Büyükmirza, 2011: 54 ve Yükçü, 2005: 26).

Muhasebe standartlarında ise gider kavramı "muhasebe döneminde, ekonomik yararlar, varlık çıkışı veya diğer şekillerdeki varlık eksilmeleri sonucundaki azalışları veya öz kaynaklarda hissedarlara yapılan ödemelerin sonucunda ortaya çıkan azalmaların dışında öz kaynaklarda azalma sonucunu doğuran borçlarda meydana gelen artışlar" olarak açıklanmıştır (Türkiye Muhasebe Standartları, Kavramsal Çerçeve, p70b.).

Giderin ortaya çıkması doğrudan varlık tüketiminden olabileceği gibi öz kaynaklarda azalmaya neden olan borçlarda meydana gelen artışlar da olabilir. Öz kaynaklarda azalış, borçlarda artış olması işletmenin, varlıklarının kaynağını yani varlıklar üzerindeki haklarını işletme ortaklarından üçüncü kişilere aktarması demektir. Borç söz konusu olduğunda işletme yükümlülükleri nedeniyle, gelecekte varlıklarından sağlayacağı ekonomik faydadan olası şekilde fedakârlıkta bulunuyor demektir. Eğer işletme varlıklarından gelecekte sağlayacağı faydadan vazgeçerse de gider ortaya çıkmış olacaktır.

3.4. Mali Tablo Dayanakları için Kullanılan Kavramların Köken ve Tanımları

Veri toplamadan işlemeye ve finansal tabloların düzenlenmesine kadarki süreçte yanlış yönlendirmelerin ve anlam kargaşasının önlenmesi için belli esaslara uyulması gerekmektedir. Bu esaslar "Muhasebenin Temel Kavramları", "Genel Kabul Görmüş Muhasebe İlkeleri", "Ulusal ve Uluslararası Muhasebe Standartları" ve "Mevzuat Hükümleri" dir (Büyükmirza, 2011: 27).

Muhasebenin Temel Kavramları: "Kavram" kelime olarak TDK' da "Nesnelerin veya olayların ortak özelliklerini kapsayan ve bir ortak ad altında toplayan genel tasarım." olarak tanımlanmıştır.

Kavramlar, gözlemleri düzene koymak ve anlayabilmek amacıyla, insan düşünüşü sonunda oluşturulurlar ve bilgiler arasında ilgi kurulmasını sağlarlar. Muhasebe temel kavramları da muhasebe uygulamalarının dayanağını oluşturan, gözleme dayalı temel düşünceler, temel çıkış noktalarıdır. Bunlar amaca en uygun işletme bilgi sistemini oluşturmak için geliştirilmişlerdir (Sevilengül, 2008: 22).

Yani finansal tabloların bileşenlerinin ve olayların muhasebe sisteminde nasıl, ne zaman ve hangilerinin, kayda alınması, ölçülmesi ve raporlanması gerektiği muhasebenin temel kavramları yardımıyla açıklanır. Temel kavramlar muhasebe mesleği etiği tarafından bir işletmenin finansal faaliyet ve çabalarının ölçülmesi, kaydedilmesi ve raporlanmasında bir yol gösterici olarak benimsenirler (Cemalcılar ve Önce, 1999: 38).

Muhasebe temel kavramları, daha sonraki başlıkta tanımlanacak muhasebe ilkelerine göre daha evrensel olmalarına rağmen, literatürde sayı ve tanımları konusunda yazarlar arasında görüş farklılıkları vardır. Ayrıca bunlardan bir bölümü temel kavram, bir bölümü ise temel varsayım olarak nitelendirilebilmektedirler(Sevilengül, 200.: 23).

Böyle bir ayrıma gitmeden, 1. sıra no' lu Muhasebe Uygulama Genel Tebliği' nde de yer aldığı haliyle muhasebenin temel kavramları, Sosyal Sorumluluk Kavramı, Kişilik Kavramı, İşletmenin Sürekliliği Kavramı, Dönemsellik Kavramı, Para ile İfade Etme Kavramı, Maliyet Esası Kavramı, Tam Açıklama Kavramı, Tutarlılık Kavramı, Tarafsızlık ve Belgelendirme Kavramı, İhtiyatlılık Kavramı, Önemlilik Kavramı ve Özün Önceliği Kavramı olarak belirlenmiştir.

Temel kavramlar, doğal bilimler ve matematikteki ilkeler, yasalar veya kurallar gibi değildirler, doğal yasalarından türetilmedikleri için değişmez doğrular değildirler. İnsanlar tarafından oluşturulan veya geliştirilen bu kavramlar, yetki, sezgi ve kabul edilebilirlikle desteklenir ve doğrulanırlar (Cemalcılar ve Önce, 1999: 39).

Genel Kabul Görmüş Muhasebe İlkeleri: Muhasebe uygulamalarının kuramsal dayanağını oluşturan temel kavramlar genel karar alma kurallarıdır. Kavramların uygulanması sürecinde ise muhasebeciler, ayrıntılı şekilde ifade edilmiş ilkeleri kullanırlar (Cemalcılar ve Önce, 1999: 63). Bu ilkeler genel kabul görmüş muhasebe ilkeleri olarak adlandırılırlar.

“İlke” kavramı TDK’ da “Temel düşünce, temel inanç, umde, prensip.” olarak açıklanmaktadır.

Muhasebe açısından ise ilkeler, temel kavramların uygulamaya yansımaları sağlayan köprüleri oluştururlar. Muhasebe ilkeleri, her yerde ve her zaman geçerli nitelikteki kurallar değildirler. Ülkelerin özelliklerine ve zaman içindeki gelişmelere göre değişiklikler gösterebilirler (Sevilengül, 2008: 29).

1. sıra no’ lu Muhasebe Uygulama Genel Tebliği’ nde yer alan genel kabul görmüş muhasebe ilkeleri aşağıdaki gibi sınıflandırılmıştır. Ayrıca her biri Tebliğ’ de ayrı ayrı açıklanmıştır.

1. Gelir Tablosu İlkeleri

2. Bilanço İlkeleri

a) Varlıklara İlişkin İlkeler,

b) Yabancı Kaynaklara İlişkin İlkeler,

c) Özkaynaklara İlişkin İlkeler.

Muhasebe Standartları: Standart kavramı, İngilizce “standard” (1. bayrak, flama, 2. norm olarak kullanılan ölçü, kıyas birimi) sözcüğünden alınmıştır. İngilizce sözcük Eski Fransızca “estandard” (bayrak, flama) sözcüğünden alıntıdır. Bu sözcük Geç Latince’de yazılı örneği bulunmayan “extendarium” sözcüğünden alıntıdır. Geç Latince sözcük, Latince “extendere, extens-“ (açmak, yaymak, sermek) fiilinden türetilmiştir. Kavram “norm olarak kullanılan, ölçü, kıyas birimi” anlamıyla muhasebede de “Muhasebe Standartları” adıyla yer bulmuştur.

Muhasebe standartları, muhasebe çalışmalarının yöntemini belirlerler ve açık olarak pragmatik (uygulamaya yönelik) kuralları ifade ederler. Muhasebe ilkeleri genel olarak muhasebe standartları aracılığıyla uygulamaya geçirilir ve muhasebe politikalarının belirlenmesine esas olur (Cemalcılar ve Önce, 1999: 71).

Standartlar ilkelerden daha ayrıntılı düzenlemeler olup; kavram ve ilkelerin uygulamaya yansımaları sağlarlar. Standartlar uluslararası düzeyde hazırlanırlar. Ülkeler uluslararası standartları kendi standartları olarak yayımlar ve uygularlar (Sevilengül, 2008: 34).

Sonuç

İşletmeler açısından önemi tartışılmaz olan muhasebe, kendi içinde farklı fonksiyonları barındıran bir bilgi sistemidir. Bu süreçte muhasebeyle ilgili olan veya muhasebenin altında kullanılan pek çok kavram bulunmaktadır.

Çalışmada muhasebe bilgi sistemi, ekonomi içerisindeki yeri bakımından bir süreç halinde ele alınmış, bu süreç açıklanmış ve ilgili her bir kavram muhasebedeki ilişkisine ve yerine göre, gerektiği durumlarda köken olarak da ele alınarak tanımlanmış ve açıklanmıştır.

Çalışma hazırlanırken en dikkat çeken nokta, bazı kavramların köken ya da kelime anlamı olarak kaynağını koruyarak muhasebeye alınmış olmasının yanında bazı kavramların ise farklılaşarak süreçte yer almış olmasıdır.

Bu durum özellikle, muhasebe öğretenler, öğrenenler ve muhasebe alanında araştırma yapanlar için sürecin anlaşılabilirliğini azaltabilir. Bu durumun tersine, çalışmada ortaya konulan tanımlamaların ve açıklamaların, yine muhasebe öğretenler, öğrenenler ve muhasebe alanında araştırma yapanlar için sürecin anlaşılabilirliğini artıracakı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

BÜYÜKMİRZA, Kamil (2011). *Maliyet ve Yönetim Muhasebesi (14. Baskı)*, Ankara: Gazi Kitabevi.

CEMALCILAR, Özgül ve ÖNCE, Saim (1999). *Muhasebenin Kuramsal Yapısı (2. Baskı)*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi.

EĞİLMEZ, Mahfi (2012). *Kolay Ekonomi (5. Baskı)*, İstanbul: Remzi Kitabevi.

ERTEK, Tümay (2003). *Mikroekonomiye Giriş (Basından Örneklerle)*, İstanbul: Beta Yayınevi.

GÜVEMLİ, Oktay (1995). *Türk Devletleri Muhasebe Tarihi 1. Cilt - Osmanlı İmparatorluğuna Kadar*, İstanbul: Avcıol Basım Yayın.

<http://www.etimolojiurke.com/>, Erişim Tarihi: 22.12.2015 - 09.02.2016.

<http://www.nisanyansozluk.com/>, Erişim Tarihi: 22.12.2015 - 09.02.2016.

AKDOĞAN, Nalan ve TENKER, Nejat (2010). *Finansal Tablolara ve Mali Analiz Teknikleri (Gözden Geçirilmiş 13. Baskı)*, Ankara: Gazi Kitabevi.

SEVİLENGÜL, Orhan (2008). *Genel Muhasebe (14. Baskı)*, Ankara: Gazi Kitabevi.

TDK, Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük, <http://www.tdk.gov.tr>.

Türkiye Muhasebe Standartları, Kavramsal Çerçeve, Erişim Tarihi: 28.01.2016.

TMS - 1, Finansal Tabloların Sunuluşu Standardı, Erişim Tarihi: 25.01.2016.
Vergi Usul Kanunu, <http://www.mevzuat.gov.tr/>, Erişim Tarihi: 25.01.2016.
WEYGANDT, Jerry J.; KİESO, Donald E. ve KELL, Walter G. (1996). *Accounting Principles (Fourth Edition)*, New York: John Wiley & Sons, Inc.
YALKIN KOÇ, Yüksel (2008). *Genel Muhasebe İlkeler ve Uygulamalar (16. Baskı)*, Ankara: Nobel Yayın.
YILANCI, Münevver; YILDIZ, Birol; KİRACI, Murat ve KÖSE, Tunç (2015). *Genel Muhasebe (4. Baskı)*, Ankara: Sözkesen Matbaacılık.
YÜKÇÜ, Süleyman (2005). *Yönetim Açısından Maliyet Muhasebesi*, İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Yayınları.